

Kære Gymnasiaster.

Når man i løbet af mindre end 2 måneder, har haft fornøjelsen af at se både jeres skolekomedie og jeres gospelkoncert, så bliver man ganske opløftet, og får lyst til at komme med et par betragtninger i den anledning.

Det har, hver i sær, været et par gode oplevelser, der for mig bekræfter det fantastiske potentiale, der er i alle I dejlige og talentfulde unge mennesker.

Vi der arbejder professionelt med teater og musik til hverdag ved om nogen, hvor meget der kræves, for at få et ordentligt og seværdigt resultat. Det er først og fremmest hårdt arbejde, men også inspirerende og fantastisk sjovt.

Belønningen kommer, ganske kontant, når publikum begejstret hylder de udøvende kunstnere ovenpå veludførte opgaver.

Alene det bærer næsten lønnen i sig selv.

Men meget mere vigtige er de tillægsgevinster, som jeres deltagelse i gymnasiets kunstneriske aktiviteter giver på længere sigt, for når man har arbejdet med teater og/eller musik, på et så højt plan, som I har på Hobro Gymnasium, med professionelle musikere og teaterfolk, så har man fået nogle redskaber med i bagagen, som man kan bruge resten af livet: Kammeratskaber for livet, evnen til samarbejde, disciplin, lydhørhed, musik og teaterforståelse - for bare at nævne nogle få.

Min egen tid på Rødovre Statsskole (fra 1969 - 71), er et godt eksempel på hvad en engageret og kunstnerisk og lærerstab, kan give eleverne med på vejen.

For det var med arbejdet med skolekomedien i 2. G ("Livet er en drøm" af Calderon, som vandt Berlingske Tidendes skolekomediekonkurrence det år) at jeg for alvor blev bidt af teatrets fascinerende verden - resten er teaterhistorie.

Finn Hviid
Bredahl

